

Vicenç Viaplana busca el grau zero de la pintura en una exposició a La Mercè

La Fundació Vila Casas complementa l'antològica de l'artista oberta a l'espai Volart de Barcelona fent atenció a Girona a una etapa de recerca introspectiva

Vicenç Viaplana va inaugurar dijous 'La veritable il·luminació no brilla' QUIM PUIG.

“Si elimines la pinzellada de la pintura, et queden molt poques coses, però el repte és aquest: fer-te preguntes sobre aquest buit”, raonava dijous passat Vicenç Viaplana (Granollers 1955) en la inauguració a La Mercè de Girona de La veritable il·luminació no brilla, un apèndix descentralitzat de l'antològica que la Fundació Vila Casas dedica, a l'espai Volart de Barcelona, a aquest artista obstinat a continuar donant un sentit a l'acte “anacrònic” de pintar. Són una desena d'obres en les quals va meditar entre la dècada dels noranta i el 2010, en un període de reflexió profunda del seu treball, quan ja només quedaven les cendres de l'apoteosi pictòrica dels vuitanta i artistes com ell, que encara s'aferraven a la

convicció que la pintura té coses a dir sobre el present, semblaven descavalcats de la idea de modernitat. Va començar fent desaparèixer el color, la pigmentació flamejant dels seus millors quadres dels vuitanta, però no en va fer prou i va acabar esborrant qualsevol rastre de la pinzellada, d'allò que “s'espera que el pintor faci” i que condueix, afirma, a un cert manierisme.

D'aquest plantejament “nihilista” va néixer la sèrie que es pot veure a Girona: paisatges velats, vaporosos, formes a penes insinuades en un revés de boira que fa emergir una visibilitat subtil, com d'ull malalt de glaucoma, que veu i no veu, revela i amaga. “Dins el buit comencen a aparèixer imatges que tenen com a referent algun tros de natura, algun paisatge industrial”, però res de definit plenament, en una vaguetat flotant, diu Viaplana, que en aquest procés de reflexió també es va fer preguntes incòmodes, com ara: “Si no hi ha pinzellada, on és l'autor?”. En la seva obra d'aquell moment, de fet, hi ha un acostament de la pintura als llenguatges de la fotografia, el cinema i els mitjans digitals, en un intent de reanimar-la per contradir l'estancament d'una pràctica considerada primitiva i que potser havia esgotat la seva capacitat de dir res de nou. Lluny d'això, l'artista ha desentranyat la capacitat de la pintura per regenerar-se a si mateixa. Les seves obres més recents, exposades al Volart, en són la constatació: un recomençament des d'una altra perspectiva, una mirada a la convulsió política des de l'agitació nerviüda del món vegetal.

Amb aquesta exposició, que estrena La Mercè com a seu del programa Itiner'Art, la Fundació Vila Casas amplia la seva presència territorial a les comarques de Girona, on ja disposa dels museus de fotografia del Palau Solterra de Torroella i d'escultura a Can Mario de Palafrugell, als quals afegeix l'espai de l'Abadia de Sant Joan de les Abadesses, on presentarà a l'abril part de la seva col·lecció d'escultures, i el Museu Comarcal de la Garrotxa d'Olot, on Mayte Vieta exposarà a l'estiu.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 20-03-2021, Pàgina 33

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/1941741-vicenc-viaplana-busca-el-grau-zero-de-la-pintura-en-una-exposicio-a-la-merce.html>